

Samling af Afgørelser

Sag T-135/09

Nexans France SAS og

Nexans SA
mod
Europa-Kommissionen

»Konkurrence — administrativ procedure — annulationssøgsmål — retsakter vedtaget under en kontrolundersøgelse — foreløbige foranstaltninger — afvisning — kontrolundersøgelsesbeslutning — begrundelsespligt — beskyttelse af privatlivets fred — tilstrækkeligt tungtvejende indicier — domstolskontrol«

Sammendrag — Rettens dom (Ottende Afdeling) af 14. november 2012

1. *Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser — kontrolundersøgelsesbeslutning — begrundelsespligt — rækkevidde — klar angivelse af de alvorlige indicier, der giver mulighed for at mistænke en overtrædelse — domstolsprøvelse*
(Rådets forordning nr. 1/2003, art. 20, stk. 4)
2. *Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser — kontrolundersøgelsesbeslutning — begrundelsespligt — rækkevidde — forpligtelse til at angive de af den påståede overtrædelse omfattede sektorer — fritagelse fra forpligtelsen til at præcisere det af undersøgelsen berørte marked*
(Rådets forordning nr. 1/2003, art. 20, stk. 4)
3. *Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser — grænser — anvendelse af dokumenter eller oplysninger med henblik på undersøgelsen — anvendelse, der udelukkende omfatter de i kontrolundersøgelsesbeslutningen angivne aktivitetssektorer*
(Rådets forordning nr. 1/2003, art. 20, stk. 4)
4. *Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser — grænser — undersøgelse af dokumenter vedrørende adfærd, der skaber virkninger uden for fællesmarkedet — lovlig — betingelser*
(Rådets forordning nr. 1/2003, art. 20, stk. 4)
5. *Retslig procedure — behandling af sager ved Retten — beskyttelse af parterne mod upassende anvendelse af sagsakter — rækkevidde — indsigt i disse sagsakter for andre personer end advokaterne — lovlig — betingelser*

(Instruks for justitssekretæren ved Retten art. 5, stk. 3 og 7)

6. *Retslig procedure — replik — formkrav — kort fremstilling af de anbringender, der gøres gældende — replik, der henviser til akter bilagt processkrifterne — antagelse til realitetsbehandling — betingelser*

[Statutten for Domstolen, art. 21; Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c)]

7. *Annulationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — akter, der fremkalder bindende retsvirkninger — administrativ procedure om anvendelse af konkurrencereglerne — foranstaltninger truffet under kontrolundersøgelsesproceduren — retsakter, der ikke kan adskilles fra kontrolundersøgelsesbeslutningen — afvisning*

(Art. 230 EF; Rådets forordning 1/2003, art. 18, stk. 1 og 3, og art. 20, stk. 2 og 4)

8. *Annulationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — begreb — akter, der fremkalder bindende retsvirkninger — retsakter, som ændrer sagsøgerens retsstilling — afgørelse om afvisning af beskyttelse af tavshedspligten mellem advokater og klienter — omfattet — betingelser*

(Art. 230 EF)

9. *Annulationssøgsmål — Unionens retsinstansers kompetence — påstand om, at en institution meddeles et påbud — afvisning*

(Art. 230 EF)

1. Kravet om en beskyttelse mod offentlige myndigheders vilkårlige eller uforholdsmæssige indgreb i forhold af privat karakter, hvad enten der er tale om fysiske eller juridiske personer, er et generelt EU-retligt princip.

Selv om det er rigtigt, at Kommissionen i en kontrolundersøgelsesbeslutning i medfør af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 ikke er forpligtet til at give adressaten for en kontrolundersøgelsesbeslutning meddelelse om samtlige de oplysninger om de formodede overtrædelser, som den råder over, eller til at angive en nøjagtig retlig kvalificering af disse overtrædelser, har Kommissionen dog pligt til klart at angive, hvilke formodninger dens påtænkte undersøgelse angår.

EU's retsinstanser kan foranlediges til at efterprøve en sådan beslutning for at sikre, at den ikke er vilkårlig, dvs. at den ikke er vedtaget, uden at der forelå faktiske omstændigheder, som kunne begrunde en kontrolundersøgelse. For så vidt som formålet med de kontrolundersøgelser, der iværksættes af Kommissionen, er at indhente sådanne oplysninger, at den kan kontrollere rigtigheden og rækkevidden af en bestemt faktisk eller retlig situation, som Kommissionen allerede er i besiddelse af oplysninger om, skal EU's retsinstanser som led i denne kontrol forvisse sig om, at der foreligger tilstrækkeligt tungtvejende indicier til at begrunde en mistanke om, at den pågældende virksomhed har overtrådt konkurrencereglerne.

(jf. præmis 40, 42, 43 og 72)

2. Selv om Kommissionen i en kontrolundersøgelsesbeslutning i medfør af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 ikke har pligt til at afgrænse det marked, der er omfattet af dens undersøgelse, nøjagtigt i forbindelse med kontrolundersøgelsen, skal den til gengæld angive præcist, hvilke sektorer der er berørt af den påståede overtrædelse, som er omfattet af undersøgelsen, både for at gøre det muligt for den pågældende virksomhed at begrænse sit samarbejde til denne virksomheds aktiviteter inden for de sektorer, hvor Kommissionen har tilstrækkeligt tungtvejende indicier til at have mistanke

om en overtrædelse af konkurrencereglerne og berettige en indblanding i virksomhedens private forhold, og for at gøre det muligt for EU's retsinstans at efterprøve, om disse indicier i givet fald er tilstrækkelige.

(jf. præmis 45)

3. Når Kommissionen foretager en kontrolundersøgelse i en virksomheds lokaler i henhold til artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003, har den pligt til at begrænse sin efterforskning til aktiviteter i denne virksomhed, som vedrører de sektorer, der er angivet i beslutningen om iværksættelse af kontrolundersøgelsen. Hvis den efter en gennemgang har konstateret, at et dokument eller en oplysning ikke omhandler disse aktiviteter, skal den derfor afholde sig fra at anvende dette dokument eller denne oplysning i forbindelse med sin undersøgelse.

Hvis Kommissionen ikke var underlagt denne begrænsning, ville den i praksis kunne gennemføre en kontrolundersøgelse af alle virksomhedens aktiviteter, så snart der forelå et indicium, som skabte mistanke om, at virksomheden havde overtrådt konkurrencereglerne på et bestemt aktivitetsområde, med det egentlige formål at afdække alle overtrædelser af disse regler, som virksomheden måtte have begået. Det ville ikke være foreneligt med hensynet til beskyttelsen af juridiske personers private forhold, som er en grundlæggende rettighed i et demokratisk samfund.

(jf. præmis 64 og 65)

4. Som det fremgår af titlen på forordning nr. 1/2003, har de beføjelser, som Kommissionen tillægges ved denne forordning, til formål at gennemføre konkurrencereglerne i artikel 81 EF og 82 EF. Disse to bestemmelser forbyder visse former for adfærd, der udvises af virksomheder, såfremt de kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet. Kommissionen kan som følge heraf kun anvende sine undersøgelsesbeføjelser til at afsløre en sådan adfærd. Kommissionen må således ikke gennemføre en kontrolundersøgelse i en virksomheds lokaler, hvis den har mistanke om, at der foreligger en aftale eller en samordnet praksis, som kun har virkninger på et eller flere markeder uden for fællesmarkedet. Der er dog intet til hinder for, at den undersøger dokumenter vedrørende disse markeder for at afsløre adfærd, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet.

(jf. præmis 99)

5. Forfatterne af et til et processkrift som bilag knyttet responsum, der ikke er parternes advokater eller personer med behørig bemyndigelse til at få adgang til sagens akter, kan ikke betragtes som tredjeparter, der ikke har ret til at få adgang til sagsakterne som omhandlet i artikel 5, stk. 3 og 7, i instruksen for Rettens justitssekretær.

Denne bestemmelse kræver, at en part, som får aktindsigt i procesdokumenterne fra de øvrige parter i sagen, kun må bruge denne ret med henblik på at føre sin egen sag og ikke med noget andet formål for øje.

Der er tale om et hensigtsløst processuelt skridt, når en part offentliggør procesdokumenter over for tredjeparter, og disse dokumenter ikke overdrages med henblik på at føre denne parts sag. Artikel 5, stk. 3 og 7, i instruksen for Rettens justitssekretær er dog ikke til hinder for, at en part i en sag lader en sagkyndig person få adgang til et processkrift, når formålet er at gøre det muligt for denne person at udarbejde et dokument som led i forsvaret for denne part, og dette dokument kun anvendes i forbindelse med retssagen.

(jf. præmis 107-109)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 112 og 113)

7. Enhver kontrolundersøgelse, der iværksættes i henhold til artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003, indebærer, at der tages stilling til, hvilke dokumenter der skal undersøges og eventuelt kopieres, og hvilke spørgsmål de pågældende virksomheders medarbejdere eller repræsentanter skal stilles vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål. Det er imidlertid i henhold til beslutningen om iværksættelse af kontrolundersøgelsen og ikke i henhold til en anden særskilt retsakt, der er vedtaget under kontrolundersøgelsen, at disse virksomheder har pligt til at give Kommissionen tilladelse til at kopiere de omhandlede dokumenter og give deres medarbejdere og repræsentanter tilladelse til at give de ønskede forklaringer.

Det må derfor fastslås, at beslutninger om at kopiere et dokument og stille et spørgsmål i forbindelse med en kontrolundersøgelse ikke kan anses for særskilte retsakter i forhold til den beslutning, hvorved kontrolundersøgelsen blev iværksat, men som foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning.

Beslutningen om at kopiere en række computerfiler og harddisken for at undersøge dem nærmere i Kommissionens kontorer og beslutningen om at forhøre en ansat kan ikke anses for retsakter, der kan anfægtes ved et annulationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF.

(jf. præmis 121, 125 og 132)

8. Kommissionens afvisning af beskyttelse som følge af tavshedspligten mellem advokater og klienter af visse dokumenter, som den havde bedt om at få fremlagt under en kontrol iværksat i henhold til forordning nr. 1/2003, har retsvirkninger over for de pågældende virksomheder, eftersom virksomhederne ved denne beslutning nægtes en beskyttelse, som er garanteret i fællesskabsretten, og beslutningen er endelig og endvidere uafhængig af den endelige afgørelse, der skal træffes, om, hvorvidt konkurrencereglerne var tilsidesat.

Når en virksomhed dog ikke gør gældende, at de dokumenter, Kommissionen kopierede, eller de oplysninger, den modtog som følge af disse retsakter, var garanteret en beskyttelse i EU-retten svarende til den, der følger af tavshedspligten mellem advokater og klienter, vedtager Kommissionen, når den beslutter at kopiere disse dokumenter og at bede sagsøgerne om at udlevere disse oplysninger, således ikke en beslutning, som betyder, at sagsøgerne nægtes en sådan beskyttelse.

I dette tilfælde kan Kommissionens beslutning om at kopiere dokumenter eller indhente oplysninger fra en virksomheds ansatte ikke anses for retsakter, der kan anfægtes ved et annulationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF.

(jf. præmis 128, 129 og 132)

9. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 136)